

Ubillighed, idet man ved Lov siger: Sæt Øbers Penge ind der eller der, medens der ingen Myndighed er, som bærer Ansvaret, saa at de Umyndige, ved at følge Loven, ikke kunne blive sikrede mod Tab. Jeg gjentager endnu min Opfordring til den ærede Minister om at give os allerede her den Underretning, han kan, om, hvorledes Tilshyret skulde have været, og hvorledes det har været udført.

Justitsministeren: Det ærede Medlem ved meget vel, og jeg tillod mig ogsaa at nævne det, at en summarisk Kasseundersøgelse skal finde Sted en Gang om Aaret; men jeg tillod mig ogsaa at antyde, at en saadan ikke vilde have ført til Maalet i et Tilfælde, som jeg ligeledes betegnede, nemlig forsaavidt visse Indtægter ikke vare opførte i Kassebogen. I saa Fald kan det virkelig ikke hjælpe, at man tæller Summerne i Kassebogen sammen og eftertæller Kassebeholdningen; der opnaaes da ikke Noget ad denne Vej. Jeg troer nu, at den angivne Forsømmelse er Hovedforsømmelsen i det foreliggende Tilfælde. Der har forøvrigt ved en Commission været anstillet Undersøgelse om Sagen, og dennes Resultater ville i alle deres Details staae til Raadighed for et Udvalg, hvorimod det vilde være aldeles u hensigtsmæssigt her i Salen at gaae ind paa de enkelte Summer. Der er her ikke Tale om Andet, end hvorledes de enkelte Summer af Deficitet ere opstaaede, Noget, der kan have sin Banstuelighed at oplyse i sin Udsærlighed, thi der er Formodning om, at Deficitet gaaer langt tilbage i Tiden, forud for den ulykkelige Mandes Tiltrædelse, for hvis Skyld Lovforslaget er kommet frem.

Ischærning: Dersom det var ved tredje Behandling af denne Sag, at vi ikke vidste Mere om den, end vi vide i dette Dieblik, vilde jeg tilraade at forkaste hele Lovudkastet, men ligesaa meget som jeg vilde tilraade dette ved sidste Behandling, naar vi da ikke vidste Mere, end vi nu vide, ligesaa lidt vil jeg tilraade at forfølge Sagen længere i dette Dieblik, eftersom de fuldstændige og sikre Kjendsgjerninger, hvorpaa vi skulde støtte vor Dom, ikke kunne staffles tilveie under de Forhandlin-

ger, som her foregaae. Det kan ikke ventes, at Ministeren kan være forberedt paa at levere os disse Kjendsgjerninger nu, og de maae desuden være af en saadan Natur, at man ikke kan gaae dybt ind paa dem under en mundtlig Forhandling og være sikker paa den Dom, man da sælber derom. Dersom jeg ikke tager feil — hvilket jeg dog muligens gjør — var det netop mig, som ved denne Sags Fremkomst under en Tillægsbevillingslovs Forhandling, fraraadede Udvalget, som ogsaa snart stemmede med mig, at gaae ind paa Sagen, just fordi vi behøvede saadanne Oplysninger om Enkeltheder, at vi, der sad i Udvalget, ikke engang der ansaae os istand til at behandle den. Nu her i Salen at prøve, hvad vi dengang ikke ansaae os stikke til inden den snevrere Kred, troer jeg, at Enhver vil ansee for uhensigtsmæssigt. Vi have jo af den ærede Minister faaet Løfte om, at Finantsudvalget eller i alt Fald det Udvalg, hvortil denne Sag kommer, ikke skal savne nogen Oplysning eller Understøttelse fra Regjeringens Side for at faae denne Sag opklaret, ikke alene med Hensyn til den omtalte Mandes Stilling til Sagen, men ogsaa med Hensyn til alle dem, der enten med deres Embede eller med deres Pung kunne være ansvarlige for deres Forsømmelse. Disse Punkter maae komme til at ligge klart for, dem maae vi faae oplyste, før vi kunne komme til en endelig Afgjørelse af denne Sag, men ingen af dem kunne vi forfølge her, efter hvad jeg troer, paa en hensigtsmæssig Maade, og naar vi komme ind paa usikre Forudsætninger, komme vi meget let ind paa en vigtig Vej og staae Sagen mere, end vi gavne den. Derfor raader jeg til at lade Sagen staae paa det Standpunkt, hvor den nu er, henvise den til et Udvalg og benytte den Indflydelse, Udvalget har, til at oplyse Forsamlingen om hele Sagens Standpunkt og ikke stikke Noget under Stolen.

Madsen: Der er et Punkt i Motiverne, som jeg troer, det kunde have Interesse at høre den ærede Ministers Mening om, idet det er et Spørgsmaal af en mere almindelig Interesse. Der staaer i Motiverne, at den omhandlede „anden Formyndere“ var af den Anstuelse, at han kun havde at gjøre med Tilshyret med